

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3369/2023. (VII. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A saját és gyermekei nevében is eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzésére és a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntések végrehajtását az Abtv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően függessze fel.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárás tényállása az alábbiak szerint összegezhető.
- [3] Az indítványozó édesapa (az alapügy alperese) és a felperes édesanyja házastársak voltak, házasságukból három gyermek született, a legidősebb már nagykorú. Az alapügy felperese még 2014-ben a Dunaújvárosi Járásbíróságon házasság felbontása és járulékai iránt indított pert az indítványozóval szemben. Az alapügy felperese az eljárás megindítását követően, 2015 nyara óta megszakítás nélkül életvitelszerűen az Egyesült Királyságban él a gyermekekkel.
- [4] Az indítványozó a felperes és a gyermekek Magyarországról történő távozását követően az Egyesült Királyságban eljárást kezdeményezett a Gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló 1980. évi hágai egyezmény, valamint a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2201/2003/EK rendelet alapján. Az eljáró angol bíróság 2016. február 2. napján meghozott elsőfokú határozatával elrendelte a gyermekek Magyarországra történő visszavitelét. A fellebbviteli bíróság a felperes édesanyja fellebbezését elutasította, azonban a legidősebb gyermek saját jogán benyújtott fellebbezésének helyt adott, és 2017. januárjában a visszavitelt megtagadta, mert úgy ítélte meg, hogy a gyermekek visszavitele nagyobb sérelemmel járna, mint amekkorát az elutasítás az indítványozónak okozna.
- [5] Ezt követően a peres felek házasságát a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/184. számú, 2017. július 14. napján kelt részítéletével felbontotta, a gyermekek felett a szülői felügyelet gyakorlására pedig az indítványozót jogosította fel. A bíróság kötelezte a felperest, hogy a gyermekeket 15 napon belül személyes ingóságokkal és okmányaikkal együtt adja ki az indítványozónak, és elrendelte a gyermekek Magyarországra történő visszahozatalát.
- [6] A részítélet a házasságot felbontó részében jogerőre emelkedett, míg a szülői felügyeletet illetően a Szombathelyi Törvényszék 12.Pf.20.344/2018/8. számú végzésével az elsőfokú részítéletet a fellebbezett részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. A Szombathelyi Törvényszék a hatályon kívül helyező végzésében többek között kifejtette, hogy a szülői felügyelet tekintetében történő döntéshez elengedhetetlen komplex családvizsgálat elvégzése. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság többször is megkísérelte a szakértői vélemény beszerzését, azonban ez nem vezetett eredményre.
- [7] Az alapügy felperese ugyanakkor az elsőfokú bíróságon kérelmet terjesztett elő az eljárásnak az illetékes angol bíróságra történő áthelyezése iránt, melyet az indítványozó ellenzett. Az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Magánjogi Főosztálya ezt követően értesítette az elsőfokú bíróságot arról, hogy az angol *Royal Court of Justice* családjogi bírósága a 2201/2003/EK rendelet 15. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján 2020 februárjában kérelmezte a folyamatban lévő eljárás áttételét az Egyesült Királyságba. Az angol bíróság szerint a gyermekeknek

egyértelmű kötődésük van az Egyesült Királysághoz, mert itt van a szokásos tartózkodási helyük; az Egyesült Királyság bíróságai vannak a leginkább megfelelő helyzetben az eljárások még hátralevő részeinek tárgyalására; és a gyermekek érdekét leginkább az szolgálja, ha ezeket az eljárásokat átadják az Egyesült Királyságnak.

- [8] A Dunaújvárosi Járásbíróság 2020. december 16. napján közvetlenül megkereste az angol bíróságot és tájékoztatta, hogy az eljárás átadására vonatkozó kéréssel maga is egyetért, és amennyiben a joghatóságot Anglia és Wales bíróságai átveszik, a Dunaújvárosi Járásbíróság a gyermekek szülői felügyeletére vonatkozó kérdésben az eljárást meg fogja szüntetni. Az angol bíróság 2021. március 9. napján kelt határozatával elfogadta az eljárás átutalását a gyermekek szülői felügyeletére vonatkozó kérdésben, melyre figyelemmel a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú, 2021. június 28. napján kelt végzésével a pert a szülői felügyeletet érintő részében megszüntette.
- [9] 1.2. A végzéssel szemben az indítványozó terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását. A Győri Ítéletábla Pkk.I.26.118/2017/2. számú végzése alapján másodfokon eljáró Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését egy kiegészítéssel helybenhagyta, illetőleg a hiányos tényállást kiegészítette. A Szombathelyi Törvényszék végzésében rögzítette, hogy a gyermekeket szoros kötelék fűzi az Egyesült Királysághoz, melynek bírósága alkalmasabb az ügy tárgyalására és az ügy átvétele megfelel a gyermekek mindenképp felett álló érdekének (Szombathelyi Törvényszék végzése, Indokolás [44]). A Szombathelyi Törvényszék végzésével azt is rögzítette, hogy a 2201/2003/EK rendelet 15. cikke alkalmazásának feltételei teljesülnek (Szombathelyi Törvényszék végzése, Indokolás [49]). E körben a Törvényszék arra is utalt, hogy az EK rendelet 15. cikke az eljárás másik tagállam bíróságához való áttételének feltételei körében csak a gyermek mindenképp felett álló érdekét nevesíti, a szülő érdekeit nem (Szombathelyi Törvényszék végzése, Indokolás [51]). A Szombathelyi Törvényszék azt sem tartotta indokoltnak, hogy az ügyben előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen, ugyanis megítélése szerint a 2201/2003/EK rendelet egyes cikkeinek egymáshoz való viszonya egyértelmű.
- [10] 1.3. A jogerős végzés ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria kezdeményezze az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárását. Az indítványozó azt is kérte, hogy a Kúria a jogerős végzést az elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedően helyezze hatályon kívül, és elsődlegesen hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot, másodlagosan pedig utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [11] A Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzésével az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmét elutasította, a jogerős végzést pedig hatályában fenntartotta. A Kúria végzése szerint az adott ügy tárgyalására rendes joghatósággal rendelkező bíróság nem köteles az ügy áttételére, azonban a 2201/2003/EK rendelet 15. cikke alapján egyes esetekben ez lehetséges, mely feltételek teljesülését a másodfokú bíróság érdemben megvizsgálta, és ennek mérlegelése alapján hozta meg a döntését (Kúria végzése, Indokolás [67]–[70]).
- [12] 1.4. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő a saját és gyermekei nevében az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria Pfv.II.21.392/2021/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta, a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.298/2021/3/I. számú végzésére és a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, a XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseit, és a VI. cikk (1) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [13] A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi az indítványozó szerint, hogy az eljáró magyar bíróságok a 2201/2003/EK rendelet céljával ellentétesen értelmezték a rendelet 15. cikkét, a rendelet ugyanis azt célozza, hogy visszatartsa a gyermekek tagállamok közötti jogellenes elvitelétől, így az ügyben a rendelet 15. cikke nem is lett volna alkalmazható. Az indítványozó e körben azt is kifogásolja, hogy az eljáró bíróságok a komplex családvizsgálat elvégzését tekintették elsődleges feladatuknak, ahelyett, hogy a gyermekek jogellenes elvitelének következményeit levonták volna. A bíróságok ezen megközelítése pedig érdemben hozzájárult ahhoz, hogy a felperes édesanya elhúzhassa az eljárást (mely eljárás elhúzódásához a bíróságok maguk is hozzájárultak mulasztásaikkal), az eljárás elhúzódását pedig az eljáró bíróságok végső soron az eljárás átadásával orvosolták. Az indítványozó azt is sérelmezi, hogy az angol és magyar bíróság közötti kapcsolattartás

nem megfelelően zajlott, ráadásul az angol bíróság egyszer már döntést hozott a jogellenes elvitel kérdésében is, ami ellentétes az uniós joggyakorlattal, a tisztességes eljárás követelményével és a fegyveregyenlőség elvével is. Az alkotmányjogi panasz szerint ugyancsak a tisztességes eljárás követelményét sérti az ügyben az Emberi Erőforrások Minisztériumának (EMMI) mint központi hatóságnak az eljárása is, mely eljárásba az indítványozót be sem vonták, az eljárásban pedig központi hatóságként nem az EMMI-nek, hanem az Igazságügyi Minisztériumnak kellett volna eljárnia. Az alkotmányjogi panasz szerint a törvényes bíróhoz való jog is sérült azáltal, hogy a Kúria, mint kötelezett bíróság, nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást.

- [14] Az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, illetőleg VI. cikk (1) bekezdése sérelmét eredményezi az alkotmányjogi panasz szerint, hogy az ügyben eljáró angol bíróság nem csupán a kapcsolattartást nem biztosította az indítványozó számára, hanem a felperes kezdeményezésére távoltartási végzést adtak ki az indítványozóval szemben. Ez a döntés egyaránt sérti az indítványozó mint szülő jogait [XVI. cikk (2) bekezdése és VI. cikk (1) bekezdése], és a gyermekek jogait is [XVI. cikk (1) bekezdése és VI. cikk (1) bekezdése].
- [15] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [16] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria végzését 2022. március 31. napján vette át, melyhez képest az alkotmányjogi panasz határidőben, 2022. május 30. napján került előterjesztésre. A saját és gyermekei nevében eljáró (a gyermekei felett szülői felügyeleti joggal rendelkező) indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak.
- [17] 2.2. Ahogyan azt a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/499. számú végzése is rögzítette, a Dunaújvárosi Járásbíróság 3.P.21.296/2014/184. számú részítéletével a peres felek házasságát felbontotta, és a bíróság rendelkezett a szülői felügyeleti jog gyakorlásáról is (Dunaújvárosi Járásbíróság végzése, Indokolás [3]). A részítélet a házasság felbontására vonatkozó részében jogerőre emelkedett, az eljárás ezt követően a szülői felügyelet kérdésében folyt tovább. A Dunaújvárosi Járásbíróság a pert a szülői felügyeletet érintő részében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 130. § (1) bekezdés a) pontja és 157. § a) pontja alapján megszüntette, mert a magyar bíróság átadta a joghatóságot az angol bíróságnak. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy a pert a kapcsolattartást érintő részében is megszüntette, és az ügyet áttenni rendelte az angol bírósághoz, valamint az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy tárgya végeredményben nem a szülői felügyeleti jog gyakorlása és a kapcsolattartás szabályozása volt, hanem csak az az eljárási előkérdés, hogy ezekben a kérdésekben melyik bíróság rendelkezik joghatósággal, és átadhatta-e ezt a joghatóságot a magyar bíróság.
- [18] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az e) pont értelmében pedig a kérelemnek egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [19] Figyelemmel az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés tárgyára (joghatóság átadása, és nem pedig a szülői felügyeleti jog és a kapcsolattartás érdeme), az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a támadott bírói döntések nem állnak alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, valamint a XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseivel. Az eljáró bíróságok ugyanis nem abban a kérdésben döntöttek, hogy az indítványozó milyen feltételekkel jogosult a szülői felügyeleti jog gyakorlására, illetőleg a gyermekeivel való kapcsolattartásra, hanem csupán abban a kérdésben, hogy ezt a kérdést nem a magyar, hanem az angol bíróságok fogják majd eldönteni, a joghatóság átadására tekintettel. Éppen ezért az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt indokolás nem hozható közvetlenül összefüggésbe a Kúria végzésével, az alkotmányjogilag értékelhető összefüggés hiánya pedig az Alkotmány-

bíróság következetes gyakorlata szerint az indítvány elbírálásának akadálya. Ebből következően az alkotmányjogi panasz ezekben az elemeiben nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja követelményét.

- [20] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét is állította. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben közigazgatási hatósági eljárás nem volt folyamatban, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog keretei között értékelte {hasonlóan például: 3067/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [21] 2.4. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [22] 2.5. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] Az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, figyelemmel az Alkotmánybíróság tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kimunkált gyakorlatára. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely megállapítható-e.
- [24] Az alkotmányjogi panasz a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét részben az EMMI eljárásával (a [20] bekezdésben foglaltak szerint), részben az alkalmazandó jogszabályok nem megfelelő (*contra constitutionem*) értelmezésével, részben pedig az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elmaradásával indokolta, illetőleg sérelmezte az indokolási kötelezettség megsértését is.
- [25] Az indítványozó az EMMI eljárását azért tartja alaptörvény-ellenesnek, mert az EMMI több iraton is „*Central Authority*”-ként (központi hatóságként) tüntette fel magát, amely alkalmas arra, hogy megtévessze az angol központi hatóságot és az angol bíróságokat, továbbá az EMMI több, az indítványozóra valótlan tartalmú állítást is tett az egyes iratokban.
- [26] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körében nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3067/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [30]}. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően sem abban a kérdésben nem foglalhat állást, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy egyes vonatkozásai szempontjából az EMMI minősült-e központi hatóságnak, sem pedig abban a kérdésben, hogy az EMMI által kiállított iratokat az eljáró magyar és angol bíróságok mennyiben fogadták el ítélezésük alapjául. Ezek ugyanis olyan tényállás-megállapítási és bizonyíték-értékelési kérdések, melyek az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esnek, ekként nem alkalmasak arra, hogy felvessék a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [27] Az indítványozó azt is kifogásolja, hogy az alkalmazandó (uniós) jogszabályok, mindeneke előtt a 2201/2003/EK rendelet 15. cikke hibás, kirívóan *contra legem* értelmezése eredményezte a joghatóság átadását, mely jogértelmezés végeredményben ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét eredményezte annak *contra constitutionem* eredménye miatt.
- [28] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint önmagában egy *contra legem* ítélet még nem szükségképpen alaptörvény-ellenes (*contra constitutionem*) ítélet. Kivételesen, kellően súlyos esetekben azonban egy *contra legem* jogalkalmazás is felemelkedhet alkotmányjogilag értékelhető szintre, és a bírói döntés alaptörvényellenességének megállapításához vezethet {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]; hasonlóan: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [28]}. Jelen esetben, ahogyan azt a Kúria is megállapította végzésében, a 2201/2003/EK rendelet 15. cikke egyértelműen meghatározza a joghatóság átadásának feltételeit (lásd a Kúria végzése Indokolásának [64] bekezdését), mely feltételek teljesülését az eljáró bíróságok érdemben vizsgálták, döntésüket az EK rendelet szerinti feltételek értékelésére alapították (Kúria végzése, különösen Indokolás [69]–[71]). Az indítványozó alkotmányjogi panaszában valójában éppen azt kifogásolta, hogy

az eljáró bíróságok döntésük meghozatala (és az EK rendelet 15. cikkének értelmezése) során nem vettek figyelembe olyan szempontokat, amelyek a 2201/2003/EK rendeletben nem szerepelnek. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy jelen esetben az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a támadott bírói döntés önkényessége miatt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem állapítható meg.

- [29] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmeként értékeli azt is, hogy az eljáró bíróságok nem tettek eleget az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kötelezettségüknek. Az indítványozó álláspontja szerint az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése szempontjából a Kúria kötelezett bíróságnak minősül, ekként részletesen indokolnia kellett volna, hogy miért nem fordul az Európai Bírósághoz, mely részletes indokolási kötelezettségének a Kúria az alkotmányjogi panasz szerint nem tett eleget.
- [30] Az indokolási kötelezettség megsértésének speciális esete, amikor az indokolási kötelezettség az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozik. Jelen esetben a Kúria (mely az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése szempontjából kötelezett bíróságnak tekinthető) végzésében egyértelműen rögzítette, hogy „a jelen jogvitában sem a tényállás, sem a vizsgált jogkérdés tekintetében nem merült fel olyan sajátosság, ami alapján feltételezhető lenne, hogy a Curia az EK rendelet 15. cikkével kapcsolatban kifejtett szempontokhoz képest eltérő iránymutatást adna” (Kúria végzése, Indokolás [54]). Az Alkotmánybíróság 26/2015. (VII. 21.) AB határozatának megállapítása szerint a kötelezett bíróságoknak nem kell előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezniük, ha (1) azt állapították meg, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagyis a kérdésre adott válasz nem befolyásolhatná érdemben a jogvita megoldását; (2) a szóban forgó uniós jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte; (3) az uniós jog helyes alkalmazása annyira nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár [26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [60]; utóbb: 3040/2021. (II. 19.) AB határozat, Indokolás [75]]. Jelen esetben a Kúria végzésének indokolása az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatából, illetőleg az uniós jogból fakadó követelményeknek eleget tesz. Az Alkotmánybíróság az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elmaradása miatt (tekintettel arra, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás a természeténél fogva jogszabályértelmezésre, nevezetesen az uniós jog értelmezésére irányul) csak kivételesen, az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére vonatkozó kötelezettség nyilvánvaló megsértése miatt (a törvényes bíróhoz való jog sérelmeként), vagy pedig az indokolási kötelezettség megsértése miatt állapíthatja meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét. Jelen esetben az indítványozó ilyen kivételes, nyilvánvaló körülményt az alkotmányjogi panaszában nem tudott valószínűsíteni. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében sem vet fel alaptörvény-ellenességi kételyt.
- [31] Az indítványozó az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elmaradásával, illetőleg az eljáró bíróságok eljárásával összefüggésben általában is sérelmezte az indokolási kötelezettség megsértését. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség azt a követelményt állítja a bíróságok eljárása elé, hogy döntésük indokairól az eljárási törvényeknek megfelelő részletességgel adjanak számot. Az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből ugyanakkor nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolásának kötelezettsége, és különösen nem következik az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [lásd például: 3125/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [20]].
- [32] Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy a Kúria az ügy érdeme vonatkozásában alkotmányjogi értelemben véve kellő részletességgel támasztotta alá döntésének jogi indokait. Önmagában az, hogy az indítványozó a bírói döntés indokolásának részletességét vitatja, illetve hiányosnak tartja, még nem veti fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség követelménye sérelmének kételyét.
- [33] Az Alkotmánybíróság mindezek miatt arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az indítványban megfogalmazott okok alapján nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [34] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem, és ekként nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek. Ezért az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

[35] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről.

Budapest, 2023. június 27.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1341/2022.

• • •